

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๔/๒๕๕๖

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๘/๒๕๕๖

วันที่ ๑๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

เรื่อง นายสุเมธ ดันธนาศิริกุล (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๖ ประกอบมาตรา ๓๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๒๗๕ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นายสุเมธ ดันธนาศิริกุล (ผู้ร้อง) เคยยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญขอให้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ รวม ๒ ครั้ง โดยครั้งที่ ๑ คำร้องฉบับลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๖ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๖ ประกอบมาตรา ๓๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๒๗๕ หรือไม่ ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญ ได้มีคำสั่งที่ ๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ วินิจฉัยไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๒ -

เนื่องจากกรณีไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ และครั้งที่ ๒ คำร้องฉบับลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีหนังสือสอบถามศาลปกครองสูงสุด กรณีไม่ส่งคำโต้แย้งของผู้ร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ และขอให้มีการตั้งรับคำร้องของผู้ร้องฉบับลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๖ ไว้พิจารณาวินิจฉัย ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำสั่งที่ ๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เนื่องจากกรณีไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ประกอบกับเห็นว่า เป็นเรื่องเดิมที่ศาลรัฐธรรมนูญเคยพิจารณาวินิจฉัยและมีคำสั่งไม่รับคำร้องดังกล่าวมาแล้ว ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๕

สำหรับคดีนี้ ผู้ร้องยื่นคำร้องฉบับลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖ และฉบับลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ต่อศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งแจ้งว่า ผู้ร้องได้ยื่นหนังสือขอทราบผลการพิจารณาเกี่ยวกับคำร้องของผู้ร้องที่ขอให้ศาลปกครองสูงสุดส่งคำโต้แย้งของผู้ร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ซึ่งในการนี้ไม่ปรากฏว่าศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งเป็นประการใด ด้วยเหตุนี้ ผู้ร้องจึงถือว่าศาลปกครองสูงสุดไม่ส่งคำโต้แย้งของผู้ร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ซึ่งหากศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ หลังจากที่ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาพิพากษาคดีจนเสร็จสิ้นแล้ว กรณีย่อมไม่อาจให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ร้องได้ ผู้ร้องเห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว จึงมีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องของผู้ร้องฉบับลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๖ ไว้พิจารณาวินิจฉัย

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

- ๓ -

ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง กำหนดว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่มิอาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๔๕ (๑) และมาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) ของรัฐธรรมนูญ”

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ที่จะใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ได้นั้น ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

(๑) ต้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้อันสืบเนื่องมาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

(๒) บุคคลนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และ

(๓) ต้องเป็นกรณีที่บุคคลนั้นมิอาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว

เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องในคดีนี้ปรากฏว่า ผู้ร้องได้ยื่นคำขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาพิพากษาคดีใหม่ และขอให้ศาลปกครองสูงสุดส่งคำโต้แย้งของผู้ร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ซึ่งขณะนั้นคดีของผู้ร้องอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด และยังไม่ปรากฏว่าศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งหรือคำพิพากษาในเรื่องดังกล่าวเป็นประการใด ประกอบกับเป็นเรื่องเดิมที่ศาลรัฐธรรมนูญเคยมีคำสั่งไม่รับไว้พิจารณาวินิจฉัยมาแล้ว กรณีจึงไม่ต้องด้วย

- ๔ -

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วย
วิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ และรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๕

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(นายจรัญ รักศิรนากุล)

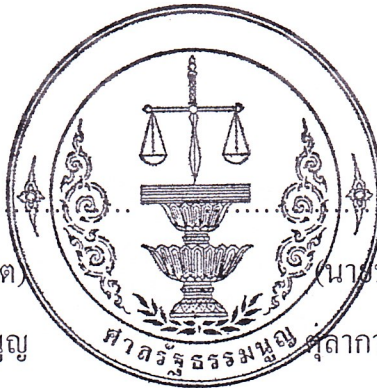
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนุรักษ์ มาประณีต)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลนุปผา)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ